

[Egon Jensen.]

udvalg, hvor afgørelser i mange henseender ikke kan undgå at have indflydelse på deres egen personlige erhvervsvirksomhed?

Hvis ministeren mener, at der ikke er grund til overvejelser i så henseende, må man nok undre sig over, hvor den specielle personlige interesse så ligger for offentligt ansatte.

Formålet med habilitetsregler er en ligestilling af kommunalbestyrelsesmedlemmer — uanset om det er såkaldt private erhverv eller mennesker, der — måske tilfældigt — er offentligt ansatte. Jeg erkender, at der må være begrænsninger, men det må ikke gå ud på at begrænse nogle medlemmers rettigheder.

Indenrigsminister *Jacob Sørensen*'s svar (14. august 1974):

Efter bestemmelsen i den kommunale styrelseslovs § 29, stk. 2, kan ingen, der er ansat i kommunens tjeneste, være medlem af udvalg, hvorunder spørgsmål om hans tjenesteforhold hører. Bestemmelsen, der ikke fandtes i de tidligere kommunale styrelseslove, har givet anledning til en sådan tvivl om, hvilke kredse af ansatte der i forskellige forbindelser kan anses for omfattet af bestemmelsen, at jeg i skrivelse af 25. marts 1974 har meddelt folketingets kommunaludvalg, at indenrigsministeriet ikke agter at udsende en generel vejledning om bestemmelsens rækkevidde, men i forbindelse med en kommende ændring af styrelsesloven vil søge spørgsmålet afklaret ved en præcisering af selve lovbestemmelsen.

Bestemmelsen i § 29, stk. 2, er først og fremmest begrundet i hensynet til effektiviteten i udvalgenes tilsyn med og instruktion af den kommunale administration og er således motiveret af den placering, udvalgene indtager inden for den organisatoriske opbygning af administrationen.

Bestemmelsen i § 29, stk. 2, regulerer som nævnt alene kommunalt ansattes adgang til at være medlemmer af kommunale udvalg. Indenrigsministeriet har imidlertid tidligere givet udtryk for, at bestemmelsen må betragtes som udslag af en almindelig retsgrund sætning og derfor ikke regulerer, i hvilket omfang kommunalbestyrelsesmedlemmer i øvrigt er udelukket fra medlemskab af udvalg.

Indenrigsministeriet har således udtalt, at et udvalgsmedlem kan have kontrakter om leverancer m. v. til kommunen inden for udvalgets område i et sådant omfang, at udvalget ikke på fyldestgørende måde kan afvikle sine kontrol- og instruktionsopgaver. For tiden verserer ved østre landsret en sag mellem Helsingørskommune og et kommunalbestyrelsesmedlem, der samtidig i betydeligt omfang virker som rådgivende ingeniør for kommunen. Byrådet havde bl. a. på grundlag af udtalelser fra indenrigsministeriet og ombudsmanden besluttet, at den pågældende ikke kunne være medlem af økonomiudvalget, og det er denne beslutning, der nu søges omstødt under retssagen.

Et udvalgsmedlem kan endvidere — uden at være part i de enkelte sager — f. eks. som ejendomsmægler — have en sådan regelmæssig erhvervsmæssig interesse i oplysningerne i og udfaldet af de sager, udvalget behandler, at den pågældendes medlemskab af udvalget er egnet til at svække tilliden til kommunestyret på samme måde, som hvis kommunalt ansatte er medlemmer af udvalg, der fører tilsyn med deres virksomhed.

Af *Edele Kruchow* (RV) til socialministeren (9. august 1974):

„Vil ministeren foranledige, at børnetilskud udbetales eller i det mindste tilkendes faderen fra det øjeblik, en hustru forlader det fælles hjem og ægteparrets fælles børn?“ (Spm. nr. 366).

Begrundelse.

En hustru, der har forladt ægteparrets fælles hjem og børn, har i et halvt år hævet børnetilskuddene uden at have haft noget med børnene at gøre, siden hun forlod hjemmet, og uden at videresende tilskuddene til faderen.

En underrettsdom tilkendte faderen forældreretten og separation ca. et halvt år efter, at hustruen forlod hjemmet. Først herefter erhvervede han retten til at få børnetilskuddene udbetalt; men tilskuddene for det halve år inden domsafsigelsen er ikke hermed tilkendt ham, hvad der administrativt burde kunne ordnes som en selvfølge.